

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 135 ust.1 lit. a dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że usługi takie jak w niniejszej sprawie, świadczone na rzecz zakładu ubezpieczeń przez podmiot trzeci, w imieniu i na rzecz ubezpieczyciela, który to podmiot nie pozostaje w żadnym stosunku prawnym z ubezpieczonym, objęte są zwolnieniem, o którym mowa w tym przepisie?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 2 lutego 2015 r. – Home Credit Slovakia a. s./Klára Bíróová

(Sprawa C-42/15)

(2015/C 155/10)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Home Credit Slovakia a. s.

Strona pozwana: Klára Bíróová

Pytania prejudycjalne

1. Czy pojęcia „forma papierowa” i „inny trwały nośnik”, o których mowa w art. 10 ust. 1 [w związku z art. 3 lit. m)] dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. z 22.5.2008, L 133, s. 66; zwanej dalej „dyrektywą 2008/48/WE”) należy interpretować w ten sposób, że obejmują

- nie tylko tekst (fizycznego, „hard copy”) dokumentu podpisanego przez strony umowy, który zawiera elementy (informacje) wymagane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v), dyrektywy, ale także
- jakikolwiek inny dokument, do którego wspomniany tekst odsyła, a który zgodnie z prawem krajowym stanowi integralną część porozumienia umownego (na przykład sporządzony przez kredytodawcę dokument zawierający „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”), nawet jeżeli taki dokument sam w sobie nie spełnia wymogu „formy pisemnej” zgodnie z prawem krajowym (na przykład z tego względu, że nie jest podpisana przez strony umowy)?

2. W świetle odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2008/48/WE, w związku z jej art. 1, zgodnie z którym dyrektywa ma na celu pełną harmonizację w tej dziedzinie, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce, które

- wymagają, by wszystkie elementy umowy przewidziane w art. 10 ust. 2 lit. a)–v) były zawarte w jednym dokumencie spełniającym wymóg „formy pisemnej” zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego (to jest zasadniczo w dokumencie podpisanym przez strony umowy) oraz

— nie przyznają pełnych skutków prawnych umowie o kredyt konsumencki jedynie z tego powodu, że część wspomnianych elementów nie jest zawarta w takim podpisanym dokumencie, nawet w wypadku gdy takie elementy (lub ich część) są zawarte w odrębnym dokumencie (na przykład zawierającym „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”, sporządzonym przez kredytodawcę), mimo iż: (i) sama pisemna umowa odsyła do takiego dokumentu, (ii) są spełnione przewidziane w prawie krajowym warunki włączenia takiego dokumentu jako części umowy oraz (iii) tym samym, zawarta umowa o kredyt konsumencki spełnia jako całość wymóg sporządzenia porozumienia na „innym trwałym nośniku” zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy?

3. Czy art. 10 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że dane wymagane tym przepisem (konkretnie: „częstotliwość płatności”)

— powinny być określone w warunkach danej konkretnej umowy [zasadniczo ze wskazaniem konkretnych dat (dzień, miesiąc, rok) wymagalności poszczególnych rat], lub

— jest wystarczające, by umowa zawierała ogólne odesłanie do obiektywnie możliwych do zidentyfikowania parametrów, z których można wywieść takie dane (na przykład warunkiem „miesięczne raty są należne najpóźniej do 15. dnia każdego miesiąca kalendarzowego”, „pierwsza rata jest należna w terminie jednego miesiąca od dnia podpisania umowy, a każda kolejna rata jest zawsze należna w terminie jednego miesiąca od dnia płatności poprzedniej raty” lub innymi podobnymi sformułowaniami)?

4. Jeśli wykładnia dokonana w pytaniu trzecim tiret drugie jest prawidłowa:

Czy art. 10 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że dane wymagane na podstawie takiego przepisu (w szczególności „częstotliwość płatności”) mogą być zawarte także w odrębnym dokumencie, do którego odsyła umowa spełniająca wymóg formy pisemnej (zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy), ale który nie musi sam w sobie koniecznie spełniać takiego wymogu (to jest zasadniczo nie musi być podpisany przez strony umowy; na przykład może chodzić o sporządzony przez kredytodawcę dokument zawierający „ogólne warunki umowy”, „warunki kredytu”, „zestawienie kosztów”, „harmonogram płatności rozłożonych na raty”)?

5. Czy art. 10 ust. 2 lit. i) w związku z lit. h) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że

— umowa o kredyt na czas określony, w której spłata/spłata kapitału pożyczki następuje w ramach spłaty poszczególnych rat, nie musi koniecznie zawierać w momencie zawierania umowy dokładnego wskazania części każdej raty przeznaczonej na spłatę kapitału pożyczki oraz części przeznaczonej na zapłatę odsetek zwykłych i opłat (to jest harmonogram płatności rozłożonych na raty/tabela spłat nie stanowi koniecznie integralnej części umowy), ale takie dane mogą być wskazane w harmonogramie płatności rozłożonych na raty/tabeli spłat, którą kredytodawca przedstawia dłużnikowi na jego wniosek, czy też w ten sposób, że

— art. 10 ust. 2 lit. h) zapewnia dłużnikowi dodatkowe prawo żądania zestawienia w formie tabeli spłat w odniesieniu do konkretnie wskazanego dnia w okresie obowiązywania umowy o kredyt, niemniej jednak takie prawo nie zwalnia stron umowy z obowiązku ujęcia już w samej umowie poszczególnych planowanych rat w rozbiciu na (należne na podstawie umowy o kredyt w okresie jej obowiązywania) spłatę kapitału i spłatę odsetek zwykłych oraz opłat, w sposób zindywidualizowany dla konkretnej rozpatrywanej umowy?

6. Jeśli wykładnia dokonana w pytaniu piątym tiret pierwsze jest prawidłowa:

Czy takie pytanie objęte jest zakresem pełnej harmonizacji realizowanej dyrektywą 2008/48/WE, skutkiem czego państwo członkowskie zgodnie z jej art. 22 ust. 1 nie może wymagać, by umowa o kredyt zawierała dokładne wskazanie części każdej raty przeznaczonej na spłatę kapitału oraz części przeznaczonej na zapłatę odsetek zwykłych i opłat (to jest, by harmonogram płatności rozłożonych na raty/tabela spłat stanowiły integralną część umowy)?

7. Czy art. 1 dyrektywy 2008/48/WE, zgodnie z którym dyrektywa realizuje pełną harmonizację w tej dziedzinie lub art. 23 tej dyrektywy, zgodnie z którym sankcje powinny być proporcjonalne, należy interpretować w ten sposób, że wspomniana dyrektywa stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, zgodnie z którym brak większości wymaganych w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2008/48/WE elementów umowy o kredyt skutkuje tym, iż przyznany kredyt uważa się za bezpłatny, efektem czego dłużnik jest zobowiązany do spłaty kredytodawcy tylko kapitału otrzymanego na podstawie umowy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle (Niemcy) w dniu 6 lutego 2015 r. – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover

(Sprawa C-51/15)

(2015/C 155/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca odwołanie: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: Region Hannover

Interwenient: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa pomiędzy dwiema jednostkami samorządu terytorialnego, na podstawie której jednostki te w drodze statutu zakładają wspólny związek celowy z odrębną osobowością prawną, który od tego momentu na własną odpowiedzialność zapewnia wykonanie określonych zadań, należących dotychczas do zainteresowanych jednostek, stanowi „zamówienie publiczne” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽¹⁾, jeżeli to przeniesienie zadań dotyczy usług w rozumieniu tej dyrektywy i następuje odpłatnie, związek celowy realizuje działania wykraczające poza zapewnienie wykonania zadań, które uprzednio należały do zainteresowanych jednostek, a przeniesienie zadań nie należy do „dwóch rodzajów zamówień”, które – mimo że są udzielane przez instytucje publiczne – według orzecznictwa Trybunału (ostatnio wyrok Piepenbrock, C-386/11⁽²⁾, pkt 33 i nast.) nie wchodzi w zakres stosowania unijnego prawa zamówień publicznych?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy pytanie, czy utworzenie związku celowego i związane z tym przeniesienie na niego zadań w drodze odstępowstwa nie wchodzi w zakres stosowania unijnego prawa zamówień publicznych, na zasadach, które wypracował Trybunał w odniesieniu do umów pomiędzy instytucją publiczną a prawnie odrębnym od niej podmiotem, według których zastosowanie unijnego prawa zamówień publicznych jest wyłączone, gdy instytucja sprawuje nad danym podmiotem podobną kontrolę jak nad jej własnymi służbami, a wskazany podmiot jednocześnie zasadniczo działa na rzecz instytucji, która (które) posiada(ją) w nim udziały (zob. podobnie m.in. wyrok Teckal, C-107/98⁽³⁾, pkt 50), czy też zastosowanie znajdują zasady, jakie wypracował Trybunał w odniesieniu do umów, które ustanawiają współpracę między instytucjami publicznymi, mającą za przedmiot zapewnienie wykonania przez nie wspólnej misji publicznej (zob. wyrok Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in., C-159/11⁽⁴⁾, pkt 34 i nast.)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817